МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ’Я УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА МІСЬКА РАДА
ДЕПАРТАМЕНТ ОХОРОНИ ЗДОРОВ’Я ХАРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Серія «Наука»

«ЛІКИ – ЛЮДИНІ»

Матеріали VII Міжнародної
науково-практичної конференції

21-22 березня 2024 року
м. Харків

Реєстраційне посвідчення УкрІНТЕІ
№ 593 від 11 грудня 2024 року

Харків
НФаУ
2024

УДК 615:616-08

Редакційна колегія:

Головний редактор – проф. І. М. Владимирова

Заступник головного редактора – проф. І. В. Кіреєв

Члени редакційної колегії: доц. Н. В. Жаботинська, доц. О. О. Рябова, К. В. Цеменко, Л. М. Мовчан, І. В. Боцула

«Ліки – людині»: матеріали VII Міжнар. наук.-практ. конф. (21-22 березня 2024 року) – Х. : НФаУ, 2024. – 324 с.

Збірник містить тези доповідей VII Міжнародної науково-практичної конференції «Ліки – людині», де розглядаються проблеми фармакотерапії захворювань людини, наводяться результати експериментальних та клінічних досліджень, аспекти вивчення й упровадження нових лікарських засобів, доклінічні фармакологічні дослідження біологічно активних речовин природного і синтетичного походження. Наведено також праці, присвячені особливостям викладання медико-біологічних і клінічних дисциплін у закладах вищої освіти.

Видання розраховано на широке коло наукових і практичних працівників медицини і фармації.

Відповідальність за зміст наведених матеріалів несуть автори.

Editorial board:

The editor-in-chief - prof. I. M. Vladimirova

Deputy Editor-in-Chief - prof. I. V. Kireyev

Members of the editorial board: ass. prof. N. V. Zhabotynska, ass. prof. O. O. Ryabova, K. V. Tsemenko, L. M. Movchan, I. V. Botsula

«Medicines for humans. Modern issues of pharmacotherapy and drugs prescription»: materials VII International. scientific-practical conf. (March 21-22, 2024) - Kh. : NUPh, 2024. - 324 p.

The collection contains abstracts of the VII International Scientific and Practical Conference «Medicines for humans. Modern issues of pharmacotherapy and drugs prescription», which deals with the problems of pharmacotherapy of human diseases, presents the results of experimental and clinical studies, aspects of study and implementation of new drugs, preclinical pharmacological studies of biologically active substances of natural and synthetic origin. There are also works devoted to the peculiarities of teaching medical-biological and clinical disciplines in higher education institutions.

The publication is designed for a wide range of scientific and practical workers in medicine and pharmacy.

The authors are responsible for the content of these materials.

УДК 615:616-08

вивчали короткострокову пам'ять за добу. Сполуку МІГУ-3 вводили внутрішньоочеревинно в дозах 1/135, 1/80 і 1/40 LD(50), що склало відповідно 21, 36 і 72 мг/кг. Бурштинову кислоту вводили перорально з урахуванням видової специфічності в дозі 23 мг/кг. Сполуки МІГУ-3 і бурштинову кислоту вводили за 30 хв до дослідження.

Сполука МІГУ-3 в дозах 21 і 36 мг/кг, а також бурштинова кислота невірогідно скорочували латентний період входу в темну камеру, що ймовірно відібражало певну тенденцію до активуючої дії вказаних сполук (P>0,05).

Збільшення дози МІГУ-3 до 72 мг/кг викликало подовження латентного періоду входу в темну камеру на 55,1% (P<0,05), що ймовірно свідчить про наявність певної седативної дії. Сполука МІГУ-3 в дозах 21 і 36 мг/кг, а також бурштинова кислота скорочували латентний період входу в темну камеру на 8,8% (P<0,05), на 8,2% (P<0,05) і на 8,3% (P<0,05) відповідно, що ймовірно свідчить про певне поліпшення пам'яті і розвиток ноотропної дії спрямованість дії.

Таким чином, сполука МІГУ-3 в дозах 21 і 36 мг/кг, а також бурштинова кислота скорочували латентний період входу в темну камеру на 8,8% (P<0,05), на 8,2% (P<0,05) і на 8,3% (P<0,05) відповідно, що ймовірно свідчить про певне поліпшення пам'яті і розвиток ноотропної дії спрямованість дії. Застосування дози МІГУ-3 до 72 мг/кг подовжувало латентний період входу в темну камеру на 55,1% (P<0,05), що ймовірно свідчить про наявність певної седативної дії.

Ключові слова: бурштинова кислота, МІГУ-3, пасивна реакція активного уникнення, навчання, пам'ять

РОЛЬ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У ВИВЧЕННІ ПРОПЕДЕВТИКИ ПЕДІАТРІЇ

[1] Пацера М.В., [2] Стець В.Р.

[1] Державний медико-фармацевтичний університет, м. Запоріжжя, Україна

[2] Національний університет, м. Запоріжжя, Україна

В умовах дистанційного навчання, яке набуває усе більшої популярності, вважаємо необхідним використовувати навики медіаграмотності в інформаційному просторі, а саме покращити вміння критичного мислення.

Засновником «Філософії для дітей» і терміну «критичне мислення» вважають професора Колумбійського університету Метью Ліпмана. Вивчаючи процес освіти молоді і аналізуючи їх рівень пізнання, вчений дійшов висновку, що здобувачі знань не достатньо володіють навичками міркування. Молодь повинна навчитися розмірковувати, тобто вміти визначати проблему, ставити

питання щодо її вирішення, фіксувати складні думки і бути «лінгвістично розкутою», тобто аргументовано їх висловлювати.

Під час дистанційної освіти, на нашу думку, критичне мислення особливо важливе в світі інформаційного суспільства, де єдиний інформаційний простір продукує інформацію і знання. Відомо, що професійна діяльність лікаря пов'язана з постійним навчанням, опрацюванням великої кількості інформації, що оновлюється. Тому вміння знаходити корисне в наукових метааналізах досліджень, розуміння використання цієї інформації для пояснення стану конкретного пацієнта повинно розпочинатися ще в студентстві під час першого візиту на клінічну кафедру.

Досвід дистанційного викладання дисципліни Пропедевтика педіатрії продемонстрував доцільність використання проблемно-орієнтованих завдань. Це ситуаційні завдання, які охоплюють декілька тем з пропедевтики педіатрії, і є аналогом написання студентської історії хвороби. Для цього нами на кафедрі був розроблений шаблон для збору скарг, вивчення анамнезу життя і захворювання дитини, алгоритму фізикальних методів обстеження. До них належать дані огляду, пальпації, перкусії та аускультації дитини; дані додаткових методів обстеження, таких як лабораторні, інструментальні, функціональні тощо. Для вивчення стану дитини ми пропонували студентам заготовлений блок фото- і відеоматеріалів, опис стану дитини, комплекс скарг, дані вітальних функцій, а також результати додаткових методів обстежень. Для формування гіпотези щодо попереднього діагнозу студент користувався знаннями попередніх тем з дисципліни, які допомагали ставити питання щодо етіології і патогенезу захворювання, мати відповіді стосовно провокуючих факторів розвитку захворювання, і врешті решт вміти обґрунтувати діагноз хворого. Студенти виконували завдання самостійно під час практичного заняття впродовж 90 хвилин з наступним обговоренням у студентській групі в онлайн режимі. Це сприймалося позитивно як з боку здобувача знань, так з боку викладача і студентської групи в цілому. Аналогічні проблемно-орієнтовані завдання використовуємо постійно як тренінг для відпрацювання методики «клінічного мислення». Для здобувача знань, який щойно розпочав опановувати клінічну дисципліну, вкрай важливим є процес постійного тренування і напрацювання таких навичок, які стануть «автоматизмами» щодо самостійного прийняття рішень стосовно оцінки стану дитини і правильного діагноза. Постійний пошук можливих причин виникнення ускладнень у стані пацієнта буде спонукати студентів вивчати суміжні дисципліни з медицини для глибшого розуміння патологічних процесів. Креативні завдання підвищать зацікавленість студента в отримуванні нових знань щодо суміжних до педіатрії дисциплін, наприклад, віковій психології, педагогіці, психології сім'ї тощо.

Таким чином, роль критичного мислення у вивченні Пропедевтики педіатрії студентами медичного університету є не лише обов'язковим компонентом базисної клінічної дисципліни з педіатрії, а також надбанням важливої світоглядної навички у формуванні відповідальності лікаря, спрямованої на кваліфіковану і своєчасну допомогу з метою покращення стану здоров'я людини.

ОПТИМІЗАЦІЯ ЛІКУВАННЯ СИНДРОМУ ПОДРАЗНЕНОГО КИШЕЧНИКА У ДІТЕЙ ТА ПІДЛІТКІВ

Пащенко І.В., Підкова В.Я.
Запорізький державний медико-фармацевтичний університет
м. Запоріжжя Україна

Функціональні гастроінтестінальні розлади є найпоширенішою патологією органів травлення у дітей і підлітків. Згідно Римських критеріїв IV (2016) синдром подразненого кишечника (СПК) – це функціональний розлад кишечника, при якому біль або дискомфорт в животі пов'язані з актом дефекації, порушенням частоти і характеру стільця, метеоризмом. На розвиток СПК впливає зв'язок моторних та секреторних розладів різних відділів кишківника, психологічних факторів, вегетативних дисфункцій. На жаль, сучасні умови війни в Україні створюють ризик впливу психо-емоційних факторів, депресій, стану тривожності, а також порушення режиму та якості харчування на виникнення СПК у дітей і підлітків.

Метою дослідження була оптимізація схеми лікування СПК у дітей в сучасних умовах з застосуванням рослинного препарату олії м'яти перцевої.

Під нашим спостереженням знаходилось 29 дітей віком від 12 до 17 років (14 хлопчиків та 15 дівчаток) з діагнозом СПК. За даними анамнезу у 12 дітей (41,37%) прояви СПК спостерігались і раніше, але більш ніж у половини дітей, що знаходились під спостереженням, СПК вперше діагностовано в останні два роки. Тригерними факторами розвитку СПК були емоціональні переживання і стресові ситуації, нераціональне харчування, спадкова схильність до гастродуоденальної патології. На болі в животі, що посилювались до чи під час дефекації, але зникали або зменшувались після дефекації і супроводжувались метеоризмом, скаржились всі хворі. У всіх пацієнтів періодичні болі або дискомфорт в животі супроводжувались зміною частоти чи характеру стільця. Перебіг СПК-Д (з діареєю) виявлено у 9 (31,03%) дітей, СПК-С (з констіпацією) у 12 (41,37%) хворих, СПК-М (змішаний – діарея + констіпація) у 3 (7,69%), у 5(17,24%) СПК-А (альтернація діареї і закрепа). Незалежно від